

23 Μαρτίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ)
Νίκωνος όσιου καί τών σύν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).
Ἦχος: πλ. β΄ – Ἐωθινόν: ΣΤ΄ – Απόστ.: Ἑβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγ.: Μάρκ. η΄ 34 - θ΄ 1.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Μαρτίου, Δ΄ Νηστειῶν (Ἰωάννου τῆς Κλίμακος).
Ἀπόστολος: Ἑβρ. στ΄ 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ΄ 17-31.

όρους καί προϋποθέσεις. Ὁφείλουμε, ὅμως καί νά καταδικάζουμε μέσα μας κάθε προσπάθεια σπιλώσεως τοῦ προσώπου τοῦ Κυρίου, συνδεόμενοι, ἀκόμη περισσότερο, μέ τή ζωή τῆς Ἐκκλησίας, ἐκεῖ ὅπου ὁ Ἀναμάρτητος ἐξακολουθεῖ νά θυσιάζεται γιά τίς δικές μας ἀμαρτίες.

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΠΩΣ ΟΦΕΙΛΟΥΜΕ ΝΑ ΝΗΣΤΕΥΟΥΜΕ

«Νηστεύεις; Απόδειξέ μου το διά μέσου τῶν ἰδίων τῶν ἔργων. Ποιά ἔργα ἐννοεῖ; Ἄν δεῖς φτωχό, νά τόν ἐλεήσεις. Ἄν δεῖς ἐχθρό, νά συμφιλιωθείς μαζί του. Ἄν δεῖς μιά ὁμορφη γυναίκα, νά τήν ἀντιπαρέλθεις. Ἄς μή νηστεύει, λοιπόν, μόνο τό στόμα, ἀλλά καί τό μάτι καί ἡ ἀκοή, καί τά πόδια καί τά χέρια καί ὅλα τά μέλη τοῦ σώματός μας.

Νά νηστεύουν τά χέρια, παραμένοντας καθαρά ἀπό τήν ἀρπαγή καί τήν πλεονεξία. Νά νηστεύουν τά πόδια, ξεκόβοντας ἀπό τούς δρόμους πού ὀδηγοῦν σέ ἀμαρτωλά θεάματα. Νά νηστεύουν τά μάτια, ἐξασκούμενα νά μήν πέφτουν ποτέ λάγνα πάνω σέ ὁμορφα πρόσωπα, οὔτε νά περιεργάζονται τά κάλλη τῶν ἄλλων... Ἄς νηστεύει καί ἡ ἀκοή. Καί νηστεία τῆς ἀκοῆς εἶναι νά μή δέχεται κακολογίες καί διαβολές... Ἄς νηστεύει καί τό στόμα ἀπό αἰσχρά λόγια καί λοιδορίες. Διότι τί ὄφελος ἔχουμε, ὅταν ἀπέχουμε ἀπό πουλερικά καί ψάρια, δαγκώνουμε ὅμως καί κατατρῶμε τούς ἀδελφούς μας;».

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

23 Μαρτίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (3747)

Ο ΑΝΑΜΑΡΤΗΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ

Ἡ ἀνωτερότητα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἔναντι τῶν Ἀρχιερέων τῆς Ἰουδαϊκῆς θρησκείας ἐπισημαίνεται στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς σημερινῆς Κυριακῆς. Μάλιστα, στηρίζεται σέ συγκεκριμένα δεδομένα πού χαρακτηρίζουν τήν Ἀρχιερωσύνη του. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ, γεννημένος ἀχρόνως ἀπό τόν Θεό Πατέρα· διάπερασε τούς οὐρανοὺς γιά νά ἐνδυθεῖ τήν ἀνθρώπινη φύση, γι' αὐτό καί μπορεῖ νά σταθεῖ μέ συμπάθεια ἀπέναντι στόν πειραζόμενο ἄνθρωπο, καθότι καί ὁ ἴδιος υπέστη τούς ἴδιους πειρασμούς, μέ μιά σημαντική διαφορά: δέν υπέπεσε στήν ἀμαρτία. Αὐτό συνέβη, διότι ἦταν ἐκ φύσεως ἀναμάρτητος, πράγμα πού σημαίνει ὅτι δέν μπορούσε νά ἀμαρτήσει, ἀφοῦ ἡ θεότητά του δέν ἐπέτρεπε τήν ἐκτροπή στήν ἀμαρτία.

Ὁ Θεός προσφέρει τή σωτηρία

Ἡ περί τῆς ἀναμαρτησίας τοῦ Κυρίου διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι βασικότατη, θεμελιωμένη στή Γραφή καί στήν Πατερική διδασκαλία. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος τή συνδέει ἄμεσα μέ τή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων καί ἐπισημαίνει: «Πῶς καθ' ὀλοκληρίαν πέθανε ὑπέρ τῶν ἀμαρτωλῶν, ἄν αὐτός βρισκόταν σέ ἀμαρτία; Διότι αὐτός πού πεθαίνει ὑπέρ ἀμαρτωλῶν, πρέπει ὁ ἴδιος νά εἶναι ἀναμάρτητος. Καθ' ὅσον, ἄν ἀμαρτήσει καί αὐτός, πῶς θά πεθάνει ὑπέρ ἄλλων ἀμαρτωλῶν; Ἄν δέν πέθανε ὑπέρ τῶν ἀμαρτιῶν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πέθανε ἀναμάρτητος».

Ὁφείλουμε νά κατανοήσουμε ὅτι ἡ διδασκαλία αὐτή τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι κομβικῆς σημασίας, γιατί πάνω της στηρίζεται ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους. Ὁ ἄνθρωπος προσδοκᾷ τή σωτηρία του ἀπό τόν Θεό, γιατί μόνον Αὐτός μπορεῖ νά τήν προσφέρει. Ἐπενδύοντας, ὅμως, τόν Χριστό μέ τή φθαρτότητα καί τήν ἀμαρτωλότητα τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ἀναγνωρίζοντας δηλ. στό πρόσωπό του ἕναν κοινό ἄνθρωπο,

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Εβρ. δ' 14 - ε' 6)

Ίησοῦς, ὁ μέγας Ἀρχιερεὺς

Ἀδελφοί, ἔχοντες οὖν ἀρχιερέα μέγαν διεληλυθότα τοὺς οὐρανοὺς, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον συμπαθεῖσαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειραμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχώμεθα οὖν μετὰ παύρησιν τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δῶρα τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν, μετριοπαθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθένειαν· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει, καθὼς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν· υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε· καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ὅπως ὅλοι ἐμεῖς, τότε τὸ οἰκοδόμημα τῆς σωτηρίας γκρεμίζεται καὶ μετατρέπεται σέ οὐτοπία.

Διαχρονικὴ πολεμικὴ

Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας διαχρονικὰ πολέμησαν αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πτυχὴ τοῦ προσώπου τοῦ Χριστοῦ, χρησιμοποιώντας κοινούς καὶ συνηθισμένους τρόπους, ἀκριβῶς γιὰ νὰ πλανήσουν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἐπιστράτευσαν τὴν τέχνη, τὴ λογοτεχνία, τὸ θέατρο, τὸν κινηματογράφο, γιὰ νὰ παρουσιάσουν ἕναν καθαρὰ ἀνθρώπινο Χριστό, πού μετέχει σέ ὅλο τὸ εὖρος τῆς ἀνθρώπινης φύσης, χωρὶς ἐξαιρέσεις. Ἐναν Χριστό πού συνάπτει σαρκικές σχέσεις, παρουσιάζει τὴ σύζυγό του, ἀποκτᾷ παιδιά, δημιουργεῖ οἰκογένεια καὶ ἐνταφιάζεται σέ οἰκογενειακὸ τάφο!

Οἱ ἀπόψεις αὐτές, ὅσο κι ἂν κρύβονται πίσω ἀπὸ τὸ πέπλο τῆς καλλιτεχνικῆς ἐλευθερίας, ἀποσκοποῦν συνειδητὰ στὴν καταρράκωση τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς ὑπῆρξε καὶ εἶναι τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, κατὰ πάντα, ἐκτὸς ἁμαρτίας.

Ὁ Χριστὸς ὡς θεμέλιο τῆς πίστεως

Γι' αὐτὸ, εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη ἡ ἀντίδραση τῶν ἐπίσημων ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας ἀπέναντι σέ τέτοιου εἴδους παρακμιακά, δῆθεν

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἀφοῦ, λοιπόν, ἔχομε μέγα ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ἔχει διέλθει τοὺς οὐρανοὺς, δηλαδή τὸν Ἰησοῦ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, πρέπει νὰ εἴμαστε σταθεροὶ στὴν πίστη μας. Γιατί δὲν ἔχομε ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος δὲν μπορεῖ νὰ συμπάσχει μὲ τίς δικές μας ἁμαρτίες, ἀλλ' ἀρχιερέα ὁ ὁποῖος ἔχει ὑποστῆι πλήρως πειρασμούς μὲ ὅλους τοὺς τρόπους (στὸ ἀνθρώπινο σῶμα του), χωρὶς ὅμως ἁμαρτίες. Ἐπομένως, ἄς προσέλθουμε μὲ θάρρος στὸν θρόνο τῆς χάριτος γιὰ νὰ λάβουμε συγχώρεση καὶ νὰ βροῦμε χάρι γιὰ ἐγκαιρὴ βοήθεια. Κάθε ἀρχιερέας, λοιπόν, ὁ ὁποῖος προέρχεται ἀπὸ ἀνθρώπους, ἐγκαθίσταται στὸ ἀξίωμα, γιὰ νὰ τελεῖ ἐκεῖνα πού πρέπει νὰ προσφέρονται στὸν Θεό, ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων, γιὰ νὰ προσφέρει δῶρα καὶ θυσίες ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἀφοῦ μπορεῖ νὰ εἶναι συγκαταβατικὸς μὲ ὅσους ἁμαρτάνουν ἀπὸ ἀγνοία καὶ πλάνη, ἐπειδὴ καὶ ὁ ἴδιος (ὡς ἄνθρωπος) ἔχει ἀσθενὴ φύση· καὶ γι' αὐτὴν τὴν ἀσθενὴ φύση του εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ προσφέρει θυσίες καὶ γιὰ τίς δικές του ἁμαρτίες, ὅπως προσφέρει γιὰ τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ. Καὶ δὲν ἐγκαθίσταται κανεὶς ἀπὸ μόνος του στὸ ἀρχιερατικὸ ἀξίωμα, ἀλλ' ἐγκαθίσταται ἅμα κληθεῖ ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ Ἀαρών. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ὁ Χριστὸς δὲν ἀποφάσισε αὐθαίρετα ὁ ἴδιος νὰ γίνῃ ἀρχιερέας, ἀλλὰ τὸν ἔκανε ὁ Θεός-Πατέρας (κατὰ τὴν ἄχρονη γέννησή του), ὅταν τὸν προσφώνησε καὶ τοῦ εἶπε: «Εσύ εἶσαι ὁ Υἱός μου, ἐγὼ σὲ γέννησα σήμερα»· ὅπως λέγει (ἡ Γραφή) καὶ σ' ἄλλο σημεῖο: «Εσύ εἶσαι αἰώνιος ἱερέας κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ».

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μὲ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

καλλιτεχνικὰ φαινόμενα, ὄχι γιατί ὁ Χριστὸς ἔχει ἀνάγκη προστασίας, ἀλλὰ γιατί ἡ ἀσθενὴς συνειδηση τῶν ἀνθρώπων ἔχει ἀνάγκη στήριξης καὶ βοήθειας. Στὸ πλαίσιο αὐτὸ κινούμενη ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, προκειμένου, πρὸ ἐτῶν, ν' ἀντιμετωπίσει ἀνάλογα φαινόμενα, ἀπευθύνθηκε στὸν λαὸ ἐξηγώντας τὴ στάση Τῆς: «Βασικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι Θεάνθρωπος, δηλ. τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος. Αὐτὴ ἡ πίστη εἶναι τὸ θεμέλιο τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ζωῆς. Δὲν πρόκειται γιὰ μία λεπτομέρεια πού, ἂν κλονισθεῖ, δὲν ἐπιφέρει καμία ἀλλοίωση στὸν ἐκκλησιαστικὸ ὀργανισμό, ἀλλὰ γιὰ κεντρικὸ θεμέλιο τῆς πίστεως. Γιατί, ἀφοῦ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ σημαίνει ὅτι, ἂν κλονισθεῖ αὐτὴ ἡ διδασκαλία, τότε, αὐτομάτως καὶ ἡ Ἐκκλησία συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἀνθρωποκεντρικῶν συστημάτων καὶ, ἐπομένως, ὁ ἄνθρωπος παραμένει αἰώνιος ἀλύτρωτος».

Αὐτὴ εἶναι ἡ πίστη τῆς Ἐκκλησίας μας περὶ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Ὅφείλουμε νὰ ἀποδεχόμαστε καὶ νὰ υἱοθετοῦμε αὐτὴν τὴν πίστη, χωρὶς